

Cvintetul „Concordia“

Cunoscută și recunoscută, din numeroasele concerte susținute în capitală și în țară, drept o valoroasă formație camerală, „Concordia“ se remarcă în primul rând prin bogatul și variatul repertoriu abordat, prin programele deosebit de interesante susținute, în care muzica românească își află locul de frunte.

Un astfel de program, alcătuit în exclusivitate din lucrări camerale românești, a suscitât interesul publicului prezent la recitalul susținut de cvintetul „Concordia“, în colaborare cu alți soliști de prestigiu, în Studioul 8 al Radioteleviziunii române.

Denumit pe drept „Festival al muzicii românești“, concertul a reunit nume ale compozitorilor români din toate generațiile, alături de lucrări de George Enescu, Paul Constantinescu, Alfred Mendelsohn, Mihai Moldovan, Carmen Petra-Basacopol, figurind și nume din generația cea mai tină de compozitori — Violeta Dinescu.

Alegerea și realizarea perfectă a unui astfel de repertoriu se datorează atât conducătorului formației, fagotistul Miltiade Nenoiu, cât și valorii solistice individuale a fiecărui membru: Nicolae Maxim — flaut, Eugen Glăvan — oboi, Valeriu Bărbuceanu — clarinet și Nicolae Dănilă — corn, dotați cu o tehnică instrumentală precisă, un sunet pur și expresiv, inteligența înțelegerii și interpretării muzicale, care conferă unitate și omogenitate ansamblului.

Aceste calități s-au relevat cu precădere în interpretarea *Cvintetului pentru flaut, oboi, clarinet, fagot și violină* (știma de violină fiind susținută de Silvia Drăgoi), în armonia și exuberanța întregii lucrări evidențiindu-se efectele timbrale și muzicalitatea ansamblului. Cu aceeași dezinvoltură și dăruire în *Divertismentul pentru suflători, harpă, xilofon și contrabas* de Carmen Petra-Basacopol, cvintetului „Concordia“ i s-a alăturat Elena Ganțolea (harpă), Ilie Mihalache (xilofon) și Ion Olteanu (contrabas), realizând o interpretare plină de culoare, tonică.

Pe lângă aceste două lucrări cunoscute și apreciate deja în public, concertul a cuprins și patru prime audiții, interesând toate prin ineditul lor, prezentând compozitori și lucrări în ipostaze noi.

Astfel s-au putut audia cele *Patru cîntece pentru mezzo-soprană și fagot* scrise de Mihai Moldovan pe versuri de Sanda Nenoiu și interpretate de Adina Iurașcu și Miltiade Nenoiu. Lucrare de tinerețe a regretatului compozitor, scrisă în creionări rapide, ea prefigurează stilul concis și sigur de mai târziu al autorului, mușcătoarea sa ironie din care nu lipsea vibrația adincă a unui lirism grav. Pătrunsă în stil, interpretarea celor doi soliști a subliniat expresivitatea aceasta aproape aforistică.

O versiune inedită a celor *Șapte cîntece pe versuri de Clément Marot* de George Enescu a fost realizată pentru două voci soliste și cvintet de suflători de către Gheorghe Firca. Cunoscut ca muzicolog, Gheorghe Firca se prezintă cu succes în postura de a transpune pentru cvintet de suflători muzica

pentru voce și pian a lui Enescu. Surpriza audienței este rapid convertită de plăcuta sonoritate, adesea evocatoare a atmosferei specifice textului (sec. XV—XVI), pe care o redau suflătorii de lemn. Interpretarea vocală — aparținând sopranei Monica Teodorescu (cu o voce clară și calmă în piesele lirice) și tenorului Vladimir Popescu-Deveselu (cu impresionantă forță și expresivitate în piesele dinamice) — s-a împletit armonios cu interpretarea instrumentală a cvintetului de suflători.

Mai puțin cunoscute publicului, *Poemele pentru cvintet de suflători și cor de cameră* pe texte de Magda Isanos (*Primăvara, Ploaia, Nu vă scuturați, florilor, În crîng*) ale lui Alfred Mendelsohn au adus un plus de prospețime și simplitate, prin vocile Corului de cameră al Radioteleviziunii, dirijat de Aurel Grigoraș, alăturate cvintetului, readucînd în atenția publicului un compozitor mai puțin cîntat în ultima vreme; acțiune meritorie a cvintetului „Concordia“ de a reevalua lucrări ale muzicii camerale românești.

Prestigiul de care formația „Concordia“ se bucură din ce în ce mai mult, au determinat scrierea unor lucrări dedicate special componentilor săi. O astfel de lucrare este cea a Violetei Dinescu, intitulată *Alternanțe*. Cunoașterea timbrei și posibilităților tehnice instrumentale, talentul și spontaneitatea cu care compozitoarea înlanțuie și suprapune sonoritățile au ieșit la iveală în cvintetul de suflători dedicat „Concordiei“, pe care aceasta l-a studiat și interpretat cu plăcere, reliefind și susținînd cu înaltă profesionalitate atât părțile cit și întregul lucrării. Colaborarea compozitor-interpret se soldează cu o deplină reușită muzicală, Violeta Dinescu acordînd fiecărui instrument proporția și importanța specifică în contextul cvintetului, iar cei cinci componenți, aflîndu-și ponderea, au posibilitatea de a-și desfășura calitățile instrumentale, contribuind la expresiva mișcare sonoră a ansamblului.

Mihaela MARINESCU

Societatea „Muzică“

Al 30-lea „Dialog cu publicul“ (așadar, o cifră rotundă!), organizat în Studioul T8 al Radioteleviziunii sub familiara egidă a Societății MUZICA, a avut loc în chiar ziua dedicată muzicii de organizatorii „Primăverii culturale a capitalei“; o zi din primăvara muzicală sărbătorită nu întîmplător, credem, printr-un concert de prime audiții din creația tinerilor compozitori. Radiografia vîrstei tinere a compoziției românești pe care ne-a propus-o recentul concert-dezbateri indică mult mai clar decît alte însumări concertistice similare un grad crescut de consonanță componistică, un traseu comun spre care cele cinci muzici audiate tind ca spre o matcă (paradoxal!) generatoare, în care rezonan-